

Over de mogelijkheid van een kritisch architectuurbedrijf.

We geloven niet in de zelfstandigheid van architectuur. Haar autonomie is een verzinsel. Ze heeft deel aan een verhaal dat haar te buiten gaat. Architectuur construeert structuur en vorm uit gebeurlijkheden. Ze legt een ordening op die als uitkomst niet noodzakelijk is. Ze is eigenlijk een bijproduct; zo iets als een bezinksel van het maken. Haar vermogens genieten nochtans erkenning. Ze wordt ingeroepen omwille van de beschaafde geriefelijkheid die ze kan voortbrengen en ter wille van haar bekwaamheid om waarden uit te dragen. Ze wordt daarbij beoordeeld op haar gepastheid.

Evenwel, helemaal naadloos past ze nooit. Ontwerpen is het bestieren van tegendraadsheid. Het maken zelf botst op de weerspanning van de dingen. Ofschoon van haar verwacht wordt dat ze gezwind haar opdracht invult, komt ze moeizaam en in traagheid tot stand. Architectuur is daarenboven voor duur bestemd terwijl elke notie van het gepaste momentaan is.

Als ze geen positie inneemt, moet ze haar betrekking onderhandelen. Haar onbetamelijk karakter belet dat ze volledig opgaat in verstrooiing. Het is door haar onwillige dienstbaarheid dat ze zich aanwezig stelt en betekenis verwerft. We hebben de ambitie om haar wrijvingsvlak te bezetten. De omhelzing van haar onvoegzaamheid maakt het mogelijk om haar te bedrijven als een kritische activiteit. We willen haar beschouwen als een zandkorrel in het geoliede raderwerk van de consumptie. Architectuur weerstaat de dominantie van een facilitaire cultuur. Ze is als een hindernis. Ze maakt ruimte voor specifieke en betekenisvolle ervaringen. In een wereld die steeds meer wordt geprivatiseerd is ze een van de zeldzame domeinen die een plaats toewijzen aan de verschijning van de publieke zaak.

ssa/xx – Guy Châtel & Kris Coremans, december 2005.

gepubliceerd in "Jaarboek Architectuur Vlaanderen 2004-2005", juni 2006.